

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De ijs qui linguam suam custodiunt. cap. lxxviii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A Cum te, ultra quam sat sit, pascis, imprudens hostem pascis. *Delicatorum ciborum copia degravatus, passionum turbini reluctari nullo modo queas. A luxu abhorrete. Ad eas enim actiones trahit, ex quibus depulso somno genit' quiritur. In ingluvie venerea cupiditas insita est. Necessesse est vt saginatam carnem extenues. Crassus enim venter tenuem mentem non gignit. Ac praesertim is, qui otium colit, ingenti sobrietate opus habet. Qui libidinis amore atq; ostentationis studio tenetur, a tartarea charibde non longe abest. Ne sis nescius, leta hac corporis firmitate, atque ingentis felicitatis splendore nihil esse miserius.*

B Summo studio in hoc incumbendum est, vt ventri dominemur. Deus enim est eorum, qui ab ipso vincuntur. Nec fieri potest, vt qui se ipsi addicit, insons maneat.

DE IIS QUI LINGVAM SVAM
custodiunt. CAP. LXXVIII.

C **N**on loquentur labia mea iniquitatem: nec anima mea medietabitur iniustitiam. Si parcas labiis, prudens eris. Qui custodit linguam suam, custodit animam suam. Altercationem sedat taciturnus. Qui amat vitam suam, parcat ori suo. Peruersum os amputa a te: & iniusta labia expelle a te. Argentum igni probatum est lingua iusti. Iusti sunt omnes sermones tui: nihil in illis sit prauum aut peruersum. A fructibus oris anima viri implebitur bonis: retributio autem labiorum ipsius dabitur ei. Medicina linguae arbor vitae: qui autem conseruat eam, implebitur spiritu. Fagus mellis sermones boni: dulcedo autem eorum, medicamentum animae. Qui custodit os suum & linguam, seruat ex tribulatione animam suam. Lingua mollis confringit ossa. Mors & vita in manibus linguae: qui autem tenent eam, comedent fructus eius.

D Beatus vir, qui non est lapsus in ore suo. Guttur dulce multiplicat amicos. Quis dabit ori meo custodiam, & super labia mea signaculum certum, vt non cadam ab ipsis, & lingua mea perdat me? Qui odit loquacitatem, extinguit malitiam. Bona diffusa sunt in ore concluso.

Dixi, custodiam vias meas, vt non delinquam in lingua mea. Pone Dominum custodiam ori meo, & ostium circumstantiae labiis meis.

Sit omnis homo velox ad audiendum, tardus autem ad loquendum. Si quis in verbo non offendit, hic perfectus est vir, potens frenare totum corpus suum.

Temperandae linguae studere, libidinosam petulantiam est coercere. Nescitis quantum bonum diuinitus sit consecutus, cui silere liceat. Loquere, si quid silentio praestantius habes. Silentium autem amplectere, vbi silere praestat, quam loqui.

E Inepta loquacitas pueri iucunda non est, nec verborum contentio. Satis enim superque est vel vnus aduersarius.

Sapiens vir, vel tacens, Deum honorat. Parce obsecro inconstanti tuae linguae. Grauior enim linguae, quam pedum lapsus est.

DE IIS QUI LINGVAM SVAM
non custodiunt. CAP. LXXIX.

A B omni verbo iniquo absiste. A flagro linguae occultabit te. Sepulchrum patens est guttur eorum. Disperdet Dominus vniuersa labia dolosa, & linguam magniloquam. Acuerunt linguas suas